

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 mai 2020, în cauza penală privindu-l pe

*Manalachi Gheorghe xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.12.2019 – 05.02.2020;

Instanța de apel: 25.02.2020 – 21.05.2020;

Instanța de recurs: 22.07.2020 – 16.12.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 05 februarie 2020, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Manalachi Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 133 ore.

S-a respins cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpatul Manalachi Gheorghe, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, la data de 26.10.2019, în jurul orelor 15:00, Manalachi Gheorghe, fiind în stare de ebrietate și nedeținând un permis de conducere, a urcat la volanul automobilului de model „xxxxx”, cu număr de înmatriculare „XXXXX”, cu care s-a deplasat pe drumurile publice din satul Baurci-Moldoveni, raionul Cahul, încălcând regulile de securitate a circulației rutiere: art.19 alin.(2) din Legea nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, în care este

stipulat că pe drumurile publice pot conduce autovehicule numai persoanele care posedă permis de conducere de categoria sau subcategoria corespunzătoare autovehiculului ori dovada înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului, art.10 pct.(2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, în care este stipulat că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posedă și la cererea polițistului, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, art.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, în care este stipulat că, conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, în legătură cu aceste încălcări, conducătorul mijlocului de transport Manalachi Gheorghe, a fost supus testării alcoolscopice, de către agenții de circulație, în urma cărui fapt s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,82 mg/l, care conform art.134¹² din Cod penal corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile lui Manalachi Gheorghe au fost calificate în baza art.264¹ alin.(4) din Codul penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței, a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri în temeiul căreia Manalachi Gheorghe să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității și încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 23,24 lei.

3.1 În motivarea apelului declarat procurorul a indicat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Manalachi Gheorghe în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal nu a ținut cont de prevederile art.2 alin.(2), art.61, alin.(2), art.75, alin.(1) din Codul penal și i-a aplicat o pedeapsa prea blândă.

La fel, a invocat că instanța neîntemeiat a respins solicitarea acuzatorului privind încasarea din contul inculpatului Manalachi Gheorghe a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul urmăririi penale, care au fost necesare pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și care au fost suportate de stat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 mai 2020, a fost respins apelul procurorului ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima

instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiuni prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal după indicii calificativi conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere, iar vinovăția acestuia în comiterea faptei imputate este pe deplin confirmată.

Referitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a menționat că instanța de fond a respectat principiile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. art.7, 75 Cod penal, aplicându-i inculpatului Manalachi Gheorghe o pedeapsă echitabilă și în limitele stabilite de sancțiunea normei de încriminare, cu respectarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Manalachi Gheorghe la locul de trai este caracterizat pozitiv, are la întreținere doi copii minori, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, infracțiunea săvârșită de către Manalachi Gheorghe, conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, au fost constatate prezența circumstanțelor atenuante, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, circumstanțe agravate nu au fost stabilite.

Prin urmare pedeapsa stabilită inculpatului Manalachi Gheorghe sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 133 ore, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

Cu referire la criticile apelantului în partea respingerii cerinței procurorului de a încasa din contul inculpatului Manalachi Gheorghe a cheltuielilor judiciare în sumă de 23 lei 24 bani suportate la efectuarea alcooltestului cu aparatul Drager, instanța de apel a menționat că, suma solicitată de procuror nu constituie cheltuieli judiciare prevăzute la art.227 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, or deși tichetul de la alcooltestul Drager este un mijloc de probă ce demonstrează săvârșirea faptei prejudiciabile de către inculpat, cheltuielile suportate de agentul constatator în legătură cu testarea alcoolscopică a inculpatului, sunt efectuate până la pornirea urmăririi penale în prezenta cauză penală, respectiv nu pot fi considerate ca cheltuieli în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Drept urmare, cerința procurorului de a încasa din contul inculpatului Manalachi Gheorghe cheltuieli judiciare în sumă de 23 lei 24 bani suportate la efectuarea alcooltestului cu aparatul Drager, nu are nici un suport juridic și a fost respinsă.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul a declarat

recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, concretizând că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1 În motivarea recursului ordinar, procurorul invocă blândețea pedepsei stabilite inculpatului, argumentând că:

- aplicând metoda reducerii cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, rezultă limitele noi și anume: limita minimă - 133.3 ore, iar limita maximă - 160 ore. Instanța de fond a rotunjit cifra de 133.3 la 133 întreg, însă instanțele de judecată nu puteau să aplice o altă limită, care este mai mică decât cea stabilită prin prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, fără a fi aplicate prevederile art.79 Cod penal;

- instanțele de judecată la individualizarea termenului de pedeapsă penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu au luat în considerație: cazierul penal și cazierul contravențional, din care rezultă că: la 21.02.2008, 30.04.2009, 28.01.2010, 09.02.2010, 18.02.2011, Procuratura raionului Cahul a încetat pe motive de nereabilitare, urmărirea penală pentru comiterea infracțiunilor de furt în temeiul împăcării părților; prin sentința Judecătoriei Cahul din 10.06.2015, Manalachi Gheorghe a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) Cod penal la 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității f.d.30; în perioada anilor 2013-2019 Manalachi Gheorghe a comis 13 contravenții, caracterizate prin vătămări corporale, stare de ebrietate, conducerea mijlocului de transport fără permis etc.(f.d.31); inculpatul nu este angajat și nu lucrează, are un comportament deviant (f.d.24).

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Partea acuzării este de acord cu starea de fapt reținută de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate, însă dezacordul cu decizia instanței de apel se focusează pe motivarea insuficientă a individualizării pedepsei penale, considerând că instanțele de fond nu au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea blândă, fără o argumentare justificată.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În esență, procurorul invocă că, instanța de apel a adoptat o soluție nemotivată și a interpretat greșit prevederile art.364¹ alin.(8) Cod penal, în contextul în care reducând cu o treime limitele de pedeapsă prevăzute de lege, incorect a stabilit limita minima de 133 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, însă raportând aceste argumente la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă că presupusa eroare de drept invocată de către procuror nu s-a stabilit.

Din conținutul deciziei recurate, rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința.

Sanțiunea art.264¹ alin.(4) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevede pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau închisoare de până la 1 an, această infracțiune clasificându-se ca ușoară potrivit art.16 Cod penal.

În conformitate cu art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

La caz, Colegiul penal reține că, pedeapsa aplicată de instanța de fond este legală, întemeiată și stabilită în interiorul noilor limite stabilite prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, careva erori în acest sens nefiind constatate.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul penal reține că, instanțele de fond au dat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 16, 61, 75 Cod penal, au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară, de persoana inculpatului, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, are doi copii la întreținere, la locul de trai se caracterizează pozitiv, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și corect a conchis că corijarea inculpatului poate avea loc doar prin aplicarea pedepse sub forma de muncă neremunerată în folosul societății.

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel, în care s-a expus argumentat pe chestiunile esențiale supuse atenției sale, descrisă și la pct.4.1. a prezentei decizii, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile se acceptă și se însușește de Colegiul penal, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil

necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Vitalie, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 mai 2020, în cauza penală privindu-l pe *Manalachi Gheorghe* xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 28 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena